

Klekání

František Nedvěd

E **A** **E**

1. Už klekání zvoní, už díky je čas,

H7 **A** **E**

svou hlavu skloní i kraj kolem nás.

A **E**

Ukládáš k spánku své oči jak len,

H7 **A** **E**

a v páleném džbánku se probouzí sen.

A **H** **E**
R1: Den končí a stíny se dlouží,
A **E** **H7**
pak soumrak a z lesů jde chlad.
E **A** **E**
Už klekání zvoní, tak přestaň se ptát,
H7 **A** **E**
proč máš mě ráda a proč mám tě rád.

2. Já poznám tvůj úsměv, já poznám tvůj dech,
znám i tvou chůzi, když stoupáš po schodech.
Jak před léty voníš, jak před léty spíš,
ale před tím než usneš mi řekneš, vždyť víš.

R2: Jak před léty stejně mě hladíš,
jak před léty tišíš můj hlad,
už klekání zvoní, tak přestaň se ptát,
proč máš mě ráda a proč mám tě rád.

3. Už klekání zvomí, už díky je čas,
svou hlavu skloní i kraj kolem nás.
Spí chasa z mlejna a usnul i chlív,
ty pořád si stejná, si stejná jako dřív.

R3: Jen stříbro tvých vlasů mě mejlí,
vždyť bral jsem si blondýnku snad.
Už klekáni zvoní tak přestaň se bát,
já vlastně nevím, proč mám tě rád